

Puskás Híradó

20

A PUSKÁS TIVADAR
HÍRADÓ BAJTÁRSI
EGYESÜLET KIADVÁNYA
MEGJELENIK FÉLÉVENTE

20 év a híradás és a híradók szolgálatában

*Tisztelt Bajtársnők és Bajtársak!
Kedves érdeklődő Olvasó!*

A híradók – benne a nyugállományúak – népes táborának nagy erénye az önszerveződés nemes gondolatának gyakorlati megvalósítása. E nemes gondolatot először a híradó szolgálat doyenje, a szeretett és tisztelt Szepezdi Dezső ezredes, a társadalmi munka elhivatott művelője, Egyesületünk örökös tiszteletbeli elnöke vetette fel. Ő volt az, aki nem elégedett meg azzal a lehetőséggel, amit az akkori viszonyok között a központilag szervezett egyetlen nyugdíjas szervezet az egyre növekvő nyugállományú csoportoknak nyújtani tudott.

1978-ban néhány társával megalakította, az első önálló nyugdíjas híradó tagozatot, amely létrehozásának 40. évfordulóját május 4-én ünnepeltük.

A biztonságpolitikai változások Magyar Honvédségre vonatkozó részét értékelve úgy ítéltük meg, hogy a csökkentés üteme és nagyságrendje valószínűleg eléri a vezetést biztosító, köztük a híradócsapatokat is. Ekkor több bajtársunk úgy látta, hogy a csökkentés hatására fokozott mértékben, soron kívül nyug-, illetve tartalékalományba kerülhetnek olyan tapasztalt, jól felkészült híradó tisztek, tiszthelyettesek és közalkalmazottak, akiknek távozása űrt hagyhat az állományban. Ezért a híradó tagozatból 29 bajtársunk felvetette egy olyan egyesülés létrehozásának szükségességét, amely – nem nyugdíjas szervezetként – nagyobb nyitottsággal, lehetővé teszi tagjai számára felkészültségük szinten tartását, megismerteti velük az új, korszerű híradó eszközöket és rendszereket, foglalkozhat az információs társadalom kihívásai alapján felvetett szakmai kérdésekkel. Ugyanakkor a bajtársi szellem megteremtésével és állandó erősítésével kapcsolatot teremthet a tagsággal, a társadalmi, családi és az egyéni élet harmonikus összefogásával olyan emberi komfortérzetet hoz létre, amelyben minden tag jól érzi magát és képes újabb ismeretek befogadására.

29 bajtársunk egyöntetű döntéssel 1998. október 29-én megalakította az Egyesületet és névadójának azt a Puskás Tivadart választotta, aki a magyar technika történetében – több magyar tudóssal együtt – beírta a nevét a magyar szellemi halhatatlanságba. Az Egyesület 1999-ben az Országos Puskás Napok keretében mutatkozott be a közvélemény előtt, ahol a rendezésben, a záró konferencia összefoglaló előadásával kapott szerepet. Ez adott lökést annak, hogy a Nemzetvédelmi Egyetem akkori híradó tanszékének kezdeményezésére – 2000 óta évente – hazai és külföldi előadókkal és az általuk bemutatott eszközökkel immár ez évben 19. alkalommal rendezik meg a „Kommunikáció” elnevezésű nemzetközi rendezvényt.

Az Egyesület megalakításához Dr. Horváth László Ferenc, Puskás Tivadar életének, munkásságának, a nemzetközi távközlés történetének avatott kutatója és krónikása, az akkori Puskás Tivadar Távközlési Technikumi igazgatója, hasznos tanácsokkal, az iskola teljes infrastruktúrájának (nyomdai munka, TV stúdió, szervezés stb) rendelkezésre bocsátásával nyújtott nélkülözhetetlen segítséget. Ezt a tulajdonságát a mai napig megőrizte.

Felbecsülhetetlen segítséget nyújtott az egyesületi tevékenység megalapozásához Dr. Bognár Sándor az Óbudai Egyetem nyugalmazott rektora (avagy a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola nyugalmazott főigazgatója), aki alapítványt hozott létre a minimális anyagi alap létrehozásához Havasi János ezredes, Kucsera Mihály mk. ezredes, Ölveczky István r. ezredes, Szeles György, Dr. Sudár Tamás tevékeny hozzájárulásával. Későbbiekben is nagymértékben támogatta Egyesületünket Ferenczi Ferenc nyá. mk. ezredes bajtárs, a HM ARCOM Zrt. vezérigazgatója.

Az Alapítvány a "Puskás Tivadar Híradó Bajtársainkért" nevet viseli és fennállása alatt évente anyagilag támogatja egyesületünk céljai megvalósítását és sokszor segélyezett rászorulókat, többek között többgyermekes hivatásos állományúakat is. Az önálló jogállású szervezet, élén Halmai Ottó nyá. mk. dandártábornok kuratóriumi elnökkel, szakszerűen működik.

Kezdeti botladozások után az eltelt két évtizedben Egyesületünk megtalálta a helyét a Honvédelmi Minisztérium civil szférájában működő társadalmi egyesületek között, ahol egyike a tárca jól működő szervezeteinek, amiről Vezérkar Főnöki elismerések és a Budapest XVIII. kerület Önkormányzata által adományozott egyesületi zászló, továbbá számtalan egyéb elismerés fémjelez.

A 2012 őszi Közgyűlésünkön új elnököt kellett választanunk. Az elnöki tisztségbe, az előző elnök lemondása miatt (teret kívánt adni a fiataloknak), a híradó szolgálat egyik legjobban felkészült tagja, Prof. Dr. Rajnai Zoltán került, ugyanakkor Felker Lajos nyá. ezredes bajtársunk – a MH Híradó és Informatikai Parancsnokság egykori parancsnoka – maradt az Egyesület ügyvezető alelnöke, később ügyvezető elnöke.

Az elmúlt években – a helyenként és időnként felmerült gondok ellenére – az Egyesület fejlődése töretlen volt. Interaktív honlapunkon felületet biztosítottunk valamennyi híradó társszervezetünk számára, biztosítva minden tagunk számára a véleménykifejtés szabadságát. Évente kétszer megjelenő lapunk, a „Puskás Híradó” az új szakmai kérdések mellett a magyar katonai hagyományokkal, a nemzeti sorsfordulókkal, irodalommal és kegyeleti kérdésekkel is foglalkozik. Nemzetközi kapcsol-

latainkat jellemzi, hogy román, szlovén, USA-beli állampolgárságú tagjaink is érdeklődéssel kísérik Egyesületünk munkáját. Egyesületünk 20 év alatt 5 könyvet, szerkesztett és adott ki. Tevőlegesen támogattuk korelnökünk önélet írásainak összeállítását is.

A Nemzetvédelmi Egyetem Központi Könyvtárában ankétot rendeztünk, az utolsó Ludovika Akadémiát végzett tagunk, László János alezredes, Egyesületünk alapító, örökös tiszteletbeli tagja „Elvágólag” című könyve vitájáról. A szerző könyvében gyermekkoráról, a kőszegi „cőgerájban” eltöltött rendhagyó eseményekről, a fronton és hadifogságban eltöltött évekről számolt be a tőle megszokott szarkasztikus iróniával. Rövid csattanóval végződő írásai gyakran szerepeltek a „Puskás Híradó” hasábjain.

Mivel Egyesületünk országos jelleggel bíró szervezet, tagságunk 17 megye területén él, így évente – a kötelezők mellett gondosan megválasztott témákkal – két közgyűlést tartunk. A két közgyűlés közötti időben a híradó tagozattal közösen rendezett gazdag programokon szívesen látjuk vidéki bajtársainkat, sőt híradó társszervezeteink tagjait is. Megalkottuk a tagság elismerésének rendszerét, különféle címek (örökös, tiszteletbeli), oklevelek adományozásának rendjét. Közgyűlésünk határozatával létrehoztuk a legmagasabb elismerés formáját, az „Egyesületi Munkáért” kitüntetést jelképező művészi plakettet. E magas elismerést eddig 30 tagunk vehette át.

Az idő múlásával változott tagságunk létszáma is. Az alapító 29 főből, dinamikus fejlődéssel elértük, hogy 2010-ben már 265 fő volt tagjaink létszáma. Jelenleg 205 tagunk van. Megalakulásunk óta 97 bajtársunktól vettünk végső búcsút. Tagságunk átlag életkora 71 év. Az életkor és tagjaink egészségi állapota rányomja bélyegét a rendezvényeink látogatottságára is.

A 20. évforduló egy sajátos feladatot is ad. Most egybeesik a jubileum ünnepe a tisztújítással. Az elmúlt évek szellemében, olyan elnökséget kell választani vagy megerősíteni, amelynek tagjai megfelelnek a vele szemben jelentkező – egyre növekvő – kihívásoknak.

A társadalmi élet szintjének értékeléséhez járul hozzá, hogy a Magyar Folyami Hajózás megindulásának 170. évfordulója alkalmából ez év májusában rendezett versenyen a híradó tagozat 4 fős csapata (3 fő Egyesületünk tagja is) a 10 induló csapatból az első helyezést érte el. Június elején a közös csapat megnyerte a Görgei vetélkedőt is.

Az elmúlt két évtized tevékenységének értékelése azt bizonyítja, hogy az Egyesület jól mérte fel azt az igényt, hogy az általános tevékenységet folytató „hagyományos” nyugdíjas egyesület mellett az akkori nemzetközi viszonyok között szükség volt egy szakmaisággal feltöltött országos egyesületre. Ez az Egyesület képes volt a meglévő szakmai szellemi

potenciál fogadására, megőrzésére és továbbfejlesztésére, újabb feladatok távlati felvázolására.

Fontos feladat a tagsággal való szorosabb, személyes kapcsolat további alakítása a munkacsoportok tevékenységének célirányos módosításával, elektronikus levelezések gyakorlattá tételével, hatékony segítségnyújtással a nehéz körülmények között élő tagtársaink részére. Továbbra is kiemelt erkölcsi kötelességünk elhunyt bajtársaink végtisztességének megszervezésében való részvétel, a család, tájékoztatásával, szükség szerinti segítségével. Az elhunytak emlékének méltó megőrzésében a családtagokkal egyetértésben, velük együttműködve, továbbra is támaszkodunk a meglévő kommunikációs felületekre.

A rendelkezésre álló minden eszközzel segíteni kell új tagok toborzását Egyesületünkbe. További erőfeszítéseket teszünk toborzásra a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Honvédtisztképző Kara, a MH Altiszti Akadémia híradó hallgatók, valamint a szolgálati járadékosok körében. Szívesen látjuk sorainkba azon bajtársakat, akik hadkötelesként dolgoztak együtt tagjainkkal.

Tevékenységünk, feladataink eredményes végrehajtásában továbbra is számítunk minden tagunk aktív támogatására és részvételére, hivatásos, szerződéses és közalkalmazotti állományban lévő fiatalabb bajtársaink egyesületünkbe történő belépésére, szakmai kapcsolataink bővítésére.

Folytatnunk kell a híradó szolgálat emlékeinek és tárgyainak további gyűjtését a NKE híradó tanszéke gondozásában lévő „Híradó Múzeum” részére. A jubileumi év kapcsán ismételten szorgalmazzuk a katonai-szakmai felsővezetés felé a katonai hírközlés történetét méltó módon bemutató fegyvernemi múzeum tervezését és létrehozását, ehhez felajánljuk ismereteinket, munkánkat. Kérjük bajtársainktól híradó szakmai ereklyéknek számító szellemi és tárgyi emlékek felajánlását.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület 20 éves tevékenysége eredményes volt, megfelelt az alapítók által megfogalmazott célkitűzéseknek. Ápolta a híradó hagyományokat, fejlesztette a híradó szellemiséget, a bajtársi együttérzést. Kommunikációs lehetőségeinket jól felhasználva, tovább növelhettük Egyesületünk ismertségét és elismertségét.

Valamennyi tagunknak, támogatóknak és munkánk iránt érdeklődőnek kívánunk jó egészséget és munkájukban sikereket!

Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy
Örökös Tiszteletbeli Elnök

Mikita János nyá. mk. altábornagy
Örökös Tiszteletbeli Fővédnök

20 év közösen...

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület megalakulásának 20. évfordulója alkalmából a MH Budapesti Nyugállományúak Klubja **Híradó tagozat** nevében tisztelettel köszöntöm az Egyesület elnökségét és minden tagját.

20 év nem nagy idő az Egyesület életében, de egy ember életében már jelentős, hiszen nagyon sok alapító tag már ezt a két évtizedet meg sem élte. Az Egyesületnek már történelme van, amit a Puskás Híradó rendszeresen dokumentál, és visszatekintésre ad lehetőséget az utókor számára. Az Egyesület legfontosabb értéke a híradó közösség összefogása, megbecsülése és a hagyományok ápolása. Az Egyesület elnökségének elhivatottsága, közösségformáló tevékenysége maradandó eleményeket ad a tagság számára. A minden évben elkészített munkatervben a tagság számára vonzó programok találhatók, bár a legtöbb programra a Budapesten és vonzáskörében lakó tagok jelentkeznek, de a közgyűlésekre az ország távolabbi pontján élő személyek is eljönnek. A közgyűlések után lehetőség van a régen látott kollégáknak megbeszélni a múlt emlékeit és a jelen idő eseményeit. Közös hivatásuk, érdeklődési körük és múltjuk kötik össze sorsukat, ami a közösséget egybetartja és élményt nyújt számukra a találkozás.

Az Egyesület az elmúlt két évtized alatt kialakította a híradó egyesületekkel (klubokkal) együttműködési kapcsolatait. A legszorosabb és leghatékonyabb kapcsolat a Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó Tagozatával alakult ki. Ennek a legfőbb oka, hogy a tagozat tagságának jelentős létszáma kettős tagsággal rendelkezik, ami meghatározó a két szervezet együttműködésében. Az Egyesület elnöksége és Tagozat vezetősége élő munkakapcsolatot tart fenn, egymás vezetőségi ülésein részt vesznek, és közös programokat szerveznek, amelyből mindkét szervezet profitál. Minden hónapban két-három közös programot szervez a két szervezet, ezek között szerepelnek múzeumlátogatások, kirándulások, Puskás Tivadar emlékhelyek látogatása és koszorúzása. Évente két alkalommal, szerény ajándékkal köszöntik a két szervezet jubileumi születésnapos tagjait. Minden évben közös programként szerepel a munkatervben a nőnap és az anyák napi köszöntés is, ahol virággal és verses műsorral kedveskednek a

nőtagoknak. Októberben az Idősek Világnapja alkalmából sem marad el a közös köszöntés, ahol már hagyomány, hogy a Puskás Tivadar Távközlési Technikum tanulói köszöntik az Egyesület idős tagjait. A tagság javaslatára is számos közös rendezvény van. Az Egyesület és a Tagozat egyedül, közös kapcsolat nélkül nem tudná ilyen hatékonyan és eredményesen megvalósítani célkitűzéseit. Az évente megrendezett együttműködési értekezleteken a vezetőségek tagjai tájékoztatást adnak egymás munkájáról, megbeszélik a közös feladatokat és beszámolnak a szervezetek előtt álló főbb feladatairól. Számos két- és többoldalú közös rendezvény bizonyította az együttműködés hasznosságát, mivel ezzel a két szervezet munkája színesebbé, és hatékonyabbá válik.

Amikor az Egyesület elnöksége az Egyesület fennállásának 20. évfordulóján, büszkén vállalhatja az elmúlt időszak eredményeit, mert egy országos szervezetet hoztak létre az alapítók. Több elismerésben részesültek különböző szervezetektől, többek között a BEOSZ-tól és a budapesti XVIII. kerületi önkormányzattól. A civil szervezetekkel való jó kapcsolat kialakításáért emlékHzászlót kapott az Egyesület. Külön öröm és megtiszteltetés számomra, hogy részt vehetek az Egyesület munkájában. Nagyra értékelem a korrekt viszonyt és a jó együttműködést, amely az elmúlt időszakban a Híradó Tagozat és a Puskás Egyesület között kialakult. Az Egyesület eredményei, tevékenysége követendő példaként szolgálhat a többi együttműködő híradó szervezet előtt is, ezért a Híradó Tagozat vezetősége a lehetőségéhez mérten továbbra is támogatni fogja az együttműködési munkát.

Befejezésül a Tagozat vezetősége nevében köszönetet mondok a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elnökségének és tagságának az elmúlt két évtized alatt végzett példamutató tevékenységéért.

További munkájukhoz sok sikert és az Egyesület minden tagjának jó egészségét kívánunk.

Soós Tamás nyá. alezredes
a Híradó Tagozat elnöke

A huszadik születésnapra

A huszadik születésnap mindig emlékezetes esemény. Nemcsak az emberek életében, hanem az alapítványok és szervezetek történetében is.

Húszéves a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület.

Ez egy ember életében ifjúkor, egy alapítvány életében, talán úgy is fogalmazhatnánk, hogy csak a bevezető szakasz, az élet kezdete, de mégis történelem. Már vannak megőrzendő közös értékeink és emlékeink. Az egyik legfontosabb az alapítók megbecsülése, tisztelete, mert értéket alkottak, és hagyományozták az utódokra.

Kik ők, és mit tettek ez alatt a két évtized alatt, kiknek az érdekében és milyen eredményességgel? Érdeemes és méltó a végiggondolásra.

Az alig „nagykorú” szervezetünk egy egészen különös utat tett meg. Igen rövid idő alatt eljutott az ország legrangosabb intézményei közé.

Vajon miben lehet megragadni a titkot, a csodát, amivel ezt a jó hírnevet, ezt a biztos eredményességet ilyen rövid idő alatt el lehetett érni?

Ezt az alkalmat felhasználva szeretném megköszönni a volt és jelenlegi vezetőinek, tagjainak és a támogatóknak azt az elszánt alkotó munkát, amellyel felépítették, megteremtették a most 20 éves Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületet.

Most ünnepelünk.

Az ünnepben a legszebb és legfontosabb az együttlét. Sokan össze fogunk gyűlni és ünnepelni, hogy megadjuk a tiszteletet a múltnak, melyből a közösség minden tagjának van része, emléke, melyek a mieink. Ebből a közös tudásból, élményekből és érzésekből áll össze a történelmünk.

A 20. születésnapját ünneplő Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületé.

Kívánom, hogy őszinte örömmel ünnepeljünk, érezzük az összetartozás boldogító élményét.

Felteszem a következő kérdést: tulajdonképpen mi is a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület?

Válaszként idézem a mindenki által szeretett „lacibácsinak”, dr. Horváth Lászlónak, a Puskás Tivadar Távközlési Technikum ny. igazgatójának megfogalmazását, aki elkötelezett híve a Puskás-örökség ápolásának és megőrzésének:

- „A Bajtársi Egyesület, a humánus, tiszta emberek önkéntes társulása”.

Szeretek ide járni, a kedves, „drága” közösségünkhöz tartozni, vidámak vagyunk, és pozitívan fogadjuk a kihívásokat, együttműködésünket a köl-

csönösség jellemzi, munkánkat felelősséggel és teljes elhivatottsággal végezzük. Őszintén bevallom, én is ugyanezeket vallom.

Az aránylag rövid tagsági időm alatt életem két fontos tevékenységében kaptam segítséget, amelyeket magam nem tudtam volna megvalósítani:

- A Puskás Tivadar Távközlési Kismúzeum elindítása Sepsiszentgyörgyön

- Puskás Tivadar, a nagy magyar feltaláló című könyv megírását, (szerzők Puskás Attila, Csáky Ernő, Dr. Rajnai Zoltán).

Eddigi tevékenységem elismerése jeléül, a közgyűlés az „Egyesület Örökös Tiszteletbeli Tagja” címet adományozta.

Csodálatos és nyitott a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület, tartalmi gazdagsággal, sokszínűséggel, az innováció iránti fogékonysággal és igényességgel felvértezve. A húsz év alatt elvégzett munkánkat széles körű elismerés kísérte. Az itt folyó oktató-nevelő, védő-óvó munka, a programkínálat, az ezzel szervesen összefüggő eredményesség európai mértékkel mérve is elismerésre méltó, minta értékű.

Mit kívánhatok az elkövetkező húsz-harminc évre a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnek? Azt, hogy a fejlődéssel járó változó körülményekhez továbbra is gyorsan és rugalmasan alkalmazkodjanak! Tartozzanak továbbra is a hazai elvárások élvonalába!

A feltételek adottak, van egy jól felkészült vezetőség, tisztalelkű tagság, tetterre kész és okos ifjú tagok, és vannak támogatások a célok eléréséhez.

Ehhez kívánok vezetőinknek erőt, egészséget, és eredményes munkavégzést.

Itt szeretném megemlíteni a még mindig tevékeny első elnökünk, dr. Lindner Miklós nyá. altábornagyot és azokat a kollégáinkat, akik az alapítás óta erősítik sorainkat. Fontosnak tartjuk, hogy kiemelten megbecsüljük őket, hiszen személy szerint nekik is köszönhetjük azt, hogy ma ilyen büszke szívvel gondolhatunk Egyesületünkre.

Aktív és őszinte baráti kapcsolatot tartok, és figyelemmel kísérem a jelenlegi elnökségi tagok munkáját. Hetenként levelet váltok Felker Lajos ügyvezető elnökünkkel. Említésre méltó, hogy milyen emberfelettinek tűnő munka az időről időre felmerülő szervezési vagy technikai nehézségek leküzdése, vagy éppen az új lehetőségek költségkímélő, önerős kialakítása.

(a cikk a 6. oldalon folytatódik)

Mindezekhez mi, a tagság mennyi segítséget és önzetlen támogatást nyújtunk?

Lelkes tagság, kiváló elnökségi tagok biztosítják, hogy megálljuk a helyünket.

Elmondható, hogy a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület szerencsés csillagzat alatt született.

Végezetül kedves feladatnak teszek eleget: a Sepsiszentgyörgyi Puskás Tivadar Távközlési

Kismúzeum és Demeter Dávid, a Puskás Tivadar Szaklíceum igazgatójának és tanári karának nevében az évforduló alkalmából gratulálok a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület minden tagjának, vezetőségének, és további sikereket, jó egészséget kívánunk!

Tisztelettel és szeretettel:

Csáky Ernő nyá. mk. ezredes

Ismét jubileum. Emlékezés, ünneplés.

Amikor megkaptam a lehetőséget e köszöntő megírására, meglepődtem magamban, milyen gyorsan rohannak az évek. 20 év. Hm. Nemrég méltattam a Puskás Egyesületet 15. születésnapján.

Az akkor leírtakat ma is megismételhetném, - de most inkább az alapítókról szeretnék tisztelettel szólni, emlékezni. Szepezdi Dezső nyugállományú ezredesről, Dr. Lindner Miklós nyugállományú altábornagyról, Kézeli Tamás nyugállományú ezredesről, akik pályafutásuk során Vácon is szolgáltak különböző híradótiszti beosztásban.

Hetedik éve vezetem a váci Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesületet, mélyen átérzem és azt hiszem értem, mit jelent civil szervezet vezető tisztségviselőjének lenni. Úgy érzem, nekem volt kiktől tanulni. Egyrészt a fent említett bajtársaktól, de meg szeretném említeni Mayer Zoltán nyugállományú alezredes nevét is. Számomra ők a példaképek. Életük jelentős részét a közösségek létrehozására, erősítésére és formálására áldozták. Ők taposták ki azt az utat, melyen a mai egyesületek, mi váciak és a Puskás Egyesület is halad, az ő sikereiket fejlesztjük tovább, kudarcaikból – ha voltak – igyekszünk tanulni. Köszönet érte.

Fontos a közös múlt, fontosak a személyes kapcsolatok, a közös rendezvények, a híradók nagy családjának összefogása, melynek aktív szereplője a Puskás Egyesület. Azonban a társadalom fejlődése különböző irányokat szabott a két egyesület számára. A Puskás Egyesületnek idáig sikerült megtartani a híradó BAJTÁRSI arculatot, a tagság döntő többsége nyugdíjas és nem nyugdíjas katonákból és hozzátartozóikból áll. Nálunk Vácon a honvéd utánpótlás elapadásával – szinte kényszerből - lehetővé tettük civilek belépését az egyesületbe. Ennek előnyei és hátrányai is vannak. Erről a témáról 2019-ben érdemes lenne szót ejteni a Híradóklubok Együttműködési Fórumán.

A váci Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület elnöksége és tagsága üdvözli és köszönti 20. jubileumi évfordulója alkalmából a PTHBE elnökségét

és tagságát, kívánunk a jövőbeni kölcsönös együttműködés reményében sok sikert, erőt egészséget!

Vác, 2018. szeptember 9.

Tisztelettel és szeretettel:

Szegedi János nyugállományú alezredes

Az Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület elnöke

40 éves jubiláló Híradó tagozat

Május hónapban jubilált a Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó tagozata. Az ünnepi klubnap a Stefánia palota gobelin termében volt. Az ünnepséget a tagozat elnökhelyettese Rózsahegyi Géza nyá. alezredes vezette le. A tagozat elnöke tartotta az ünnepi beszédet, amelyben ismertette a tagozat megalakulásának történetét.

1978-ban a Budapesti Nyugállományúak Klubja vezetősége a klub hatékony működését már akadályozó nagy létszám miatt, úgy döntött, hogy „Fegyvernemi Társadalmi Bizottságok” létrehozását javasolja. A klubvezetősége abból indult ki, hogy a nagy létszámú klubtagságot már nem tudja megfelelően összefogni és a megnövekedett klubigényeket nem tudja kielégíteni, ezért szükséges kisebb fegyvernemi bizottságokra felosztani. Ezt a klub közgyűlése elfogadta. Az alapszabályzatban meghatározták, hogy az önálló társadalmi bizottságok (később tagozatok) a klub vezetőségének irányítása alatt tevékenykednek, feladataikat annak tudtával, egyetértésével hajtják végre, illetve szervezik. Ezt a közgyűlési döntés, tett követte és a híradók elsők között szervezték, és alakították meg a „Híradó Társadalmi Bizottságot”. 1978. május 31-én.

Elnökének Szepezdi Dezső nyá. alezredest, titkárának, Mudrák György nyá. zászlóst, tagjainak Brassói Béla nyá. őrnagyot és Németh József nyá. őrnagyot választották meg. Ezen az ülésen kérték fel Berceli Béla vezérőrnagyot az egykori VK híradófőnököt „Tiszteletbeli elnöki” tisztségre, aki elfogadta a felkérést, és haláláig aktív munkát végzett a tagozatban. Ez a híradó szakcsoport a Híradó Tagozat jogelődje. A híradó szakcsoport megalakításában tevékenyen részt vett személyek elévülhetetlen érdemeiről tisztelettel és megbecsüléssel emlékezünk meg. 40 évvel ezelőtt a megalakuláskor elődeink abból indultak ki és célkitűzéseiket is úgy határozták meg, hogy olyan klubéletet alakítsanak ki, ahol mindenki megtalálja a kedvére való kikapcsolódás legmegfelelőbb formáit, mind maga, mind családja számára. Ehhez hozzá járultak az akkor még Váci utcai tiszti ház által kínált lehetőségek (étterem, presszó, színházterem stb.), ma már a Stefánia palota adja mindezt. Így a tagozaton belül a volt munkatársak könnyebben megtalálják az egymáshoz vezető utat, régi ismerősök között könnyebb az időskorral járó feladatok megbeszélése, egymás segítése és az érdeklődési köröknek megfelelően szakmai igények kielégítése.

A tagozat megalakulási létszámáról nincs feljegyzés, de becslések szerint kb. 180 fő lehetett, mert a rendelkezésünkre álló későbbi feljegyzések szerint 1979. május 11-én a megnövekedett létszám és feladatok miatt a vezetőség létszámát 7 főre bővítették. Az elnöki funkciót továbbra is Szepezdi Dezső, akkor már ezredesként látta el. Büszkéek vagyunk arra, hogy a közgyűlés által elfogadott és 1978-ban életbelépett Alapszabály is ezeket a célkitűzéseket határozta meg. Az általuk

megjelölt főcélok ma sem változtak. A főbb célkitűzések 90%-ig megegyeztek a jelenleg is érvényben lévő, 2015-ben elfogadott Klub alapszabályzatával. A klubtagság érdekeinek képviselete és a klubtagság érdeklődésének megfelelő programok biztosítása. A társadalmi változások hátrányosan érintették a klub működését, az új helyzetben, a lehetőségek figyelembe véve végezzük munkánkat, aminek köszönhetően talpon tudtunk maradni és nehezebb körülmények között is eredményesen tudtunk dolgozni. Köszönhető mindez azoknak a klubtársaknak, akik szabadidejük feláldozásával minden anyagi ellenszolgáltatás nélkül szervezik és végzik a klub irányítását, részt vesznek katonai rendezvényeken. A munkájuk nélkül nem lenne ilyen hatásos, jól szervezett klubéletünk. Negyven év távlatából kijelenthetjük, hogy érdemes volt – időt és fáradságot nem kímélve – a híradó tagozatot létrehozni és működtetni, tagságunk érdekében cselekedni és időnként harcolni. Alapvető célkitűzéseinket elértük, létrehoztunk egy demokratikus, családi közösséget, ahol minden tagunk megtalálja a számára és igényének megfelelő programot, elfoglaltságot és szívesen részt vesz Tagozatunk

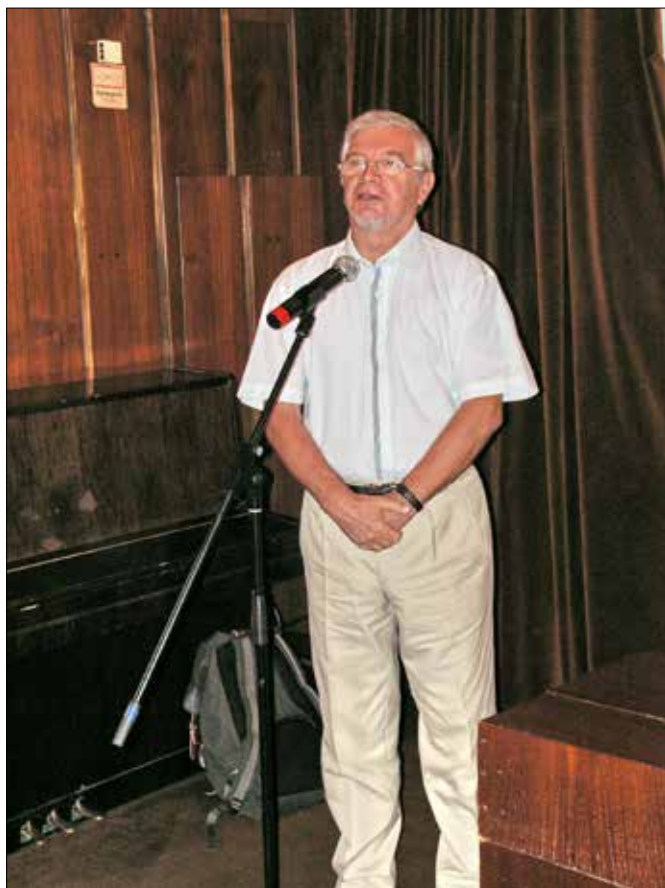

(a cikk a 8. oldalon folytatódik)

életében. Az elmúlt negyven év kezdetére visszaemlékezve, el kell mondani, hogy az akkori alapító tagok közül ma már senki sem él. Az alapító elnök, aki 20 évig volt a vezetőség élén Szepezdi Dezső nyá. ezredes az elmúlt évben életének 98. évében baleset következtében elhunyt. 1998-tól „Örökös Tiszteletbeli Elnökként” a haláláig segítette vezetőségünket. Rendszeresen részt vett üléseinken és mindig számíthatunk javaslatára, segítségére. Az utókor hálával gondol, mindnyájunk Dezső bácsijára és a többi ma már nem élő vezetőségi tagjainkra. Az általunk elért eredményeket az utánunk jövők, a következő 40 évben tovább tudják vinni, ehhez jelenleg minden feltétel biztosított.

Végül, de nem utolsósorban szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik a Híradó Tagozat 40 éves fennállása alatt segítettek és részt vállaltak a négy évtized eredményes munkájához. További sikeres együttműködéshez valamennyi Klubtagunknak és Együttműködő szervezetek vezetőinek kívánok jó erőt, egészséget, családi életükben nagyon sok boldogot. Ezekkel a mondatokkal -fejezte be a Tagozat elnök az ünnepi beszédét.

Az ünnepség végén a tagozat elnöke 15 főt részesített elismerő oklevélben, a Híradó tagozat vezetésében végzett kiemelkedő munkájukért, a híradó hagyományok ápolásáért, szellemi értékének megőrzéséért, tagozati közösség erősítéséért, többéves munkájuk elismeréséért. Az ünnepségen részvevő Nagy Gyula nyá. ezredes, a Nyugállományúak Klubja elnöke méltatta a tagozat fontos szerepét és

elismeréseként átadta a tagozat részére szóló elismerő oklevelet. Az ünnepi klubnapon részt vettek a együttműködő híradó egyesületek és klubok vezetői is. A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület ügyvezető elnöke, Felker Lajos nyá. ezredes, a Zrínyi-Bolyai Nyugállományúak Klubjának elnöke, Nagy László Gerő nyá. ezredes, a Váci Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület elnöke, Szegedi János nyá. alezredes és a Székesfehérvári Nyugdíjas Klub Híradó szekció elnöke, Mohacsek Károly nyá. őrnagy. Az együttműködő elnökök köszöntötték a jubiláló tagozatot és emléklapot adtak át a tagozat elnökének. A végén a szózat elhangzásával fejeződött be az ünnepség, ami a 2-emeleti nyugdíjas teremben folytatódott, ahol megterített asztalnál az elnök pohárköszöntőt mondott, megemlékezve az alapító tagokat, akik már nem lehetnek jelen. Vidám, jó hangulatban a régen találkozott klubtagok felelevenítették a közös emlékeket a régi emlékezetes pillanatok.

Soós Tamás nyá. alezredes
a Híradó Tagozat elnöke

A tisztújításról

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület Alapszabálya IV. fejezet I. pont 6.-9. alpontja szerint a közgyűlés elnököt, ügyvezető elnököt, alelnököt, titkárt, gazdasági titkárt, társadalmi kapcsolatok felelősét, médiafelelőst, érdekképviselőti és szociális felelőst, valamint közművelődési felelőst választ, akik együtt képezik az Egyesület Elnökségét, továbbá a Felügyelő Bizottságba a közgyűlés elnököt és 2 tagot választ.

A közgyűlés az Egyesület Elnökségét és a Felügyelő Bizottságot 4 évre választja **nyílt, többségi szavazással**.

A közgyűlés az **elnököt, ügyvezető elnököt, alelnököt és a Felügyelő Bizottság elnökét** személyenként, a többi elnökségi és felügyelő bizottsági tagot együtt, nyílt szavazással, listán választja meg.

Az Egyesület valamennyi tagja jogosult jelölni és jelölhető is bármely feladatra.

A jelenlegi Elnökség és a Felügyelő Bizottság mandátuma 2018. október 14-én lejár!

Az új Elnökséget és a Felügyelő Bizottságot a **2018. október 11-i közgyűlésen** kell megválasztani.

A 2017. őszi közgyűlésen megválasztott Jelölő Bizottság:

Elnök: Bodnár Gyula nyá. alez.,
Tagok: Rónyai Zoltán nyá. alez.,
Rózsahegyi Géza nyá. alez.

Személyesen, telefonon, írásban kapott információk alapján készült el a javaslatok összegzése és a jelöltek névsora, amely immár a Közgyűlés elé kerül, a tisztújítás alapját képező javaslatként.

A Jelölő Bizottság a munkáját elvégezte és a tisztújító közgyűlésen, az alábbi javaslatot fogja előterjeszteni az Egyesület tagjainak:

Elnökség:

Elnök: Prof. Dr. Rajnai Zoltán
Ügyvezető elnök: Felker Lajos nyá. ezds.
Alelnök: Dr. Horváth László Ferenc
Titkár: Karsai Miklós nyá. hór. mk. alez.
Gazdasági titkár: Hipszky Mária
Társadalmi kapcsolatok felelős: B. Nagy Péter nyá. mk. alez.
Médiafelelős: Amaczi Viktor nyá. mk. alez.
Érdekvédelmi- és szociális felelős: Mucza László nyá. alez.
Közművelődési felelős: Soós Tamás nyá. alez.

Felügyelő Bizottság:

Elnök: Polyák Mihály nyá. alez.
Tag: Debreczeni Dániel nyá. alez.
Tag: Grega András nyá. őrgy.

A Jelölő Bizottság javaslatában szereplő bajtársaink, írásban nyilatkoztak, hogy vállalják a jelölést, és megválasztásuk esetén a tisztségviselők feladatkörében megjelöltek és az abban meghatározottak szerint fognak tevékenykedni.

A bizottsági javaslaton túl a közgyűlésen megjelent tagjaink, bármely megbízatásra, további személyeket jelölhetnek. A végleges jelölőlistára azok kerülhetnek fel, akik a jelenlévő tagok 50%-a + 1 fő támogatását elnyerik. Egy tisztségre több jelölt is lehet. A helyben jelölteknek is nyilatkoznia kell, hogy a jelölést elfogadják.

Az elfogadott jelölőlista alapján kerül sor a nyílt szavazásra.

Az **elnököt, ügyvezető elnököt, alelnököt és a Felügyelő Bizottság elnökét egyenként**, a jelenlévők nyílt többségi szavazással választják meg. Ha adott tisztségre többes jelölés volt, akkor azt a személyt kell megválasztani, aki a több szavazatot kapta.

Az **Elnökség és a Felügyelő Bizottság többi tagját az elfogadott jelölés alapján, listán** választja meg a közgyűlés. Ha a listán megválasztandó létszámnál több személy került fel a jelölőlistára, akkor azokat kell megválasztani, akik a jelenlévőktől több szavazatot kaptak.

Eredményes tanácskozást és felelős döntést kívánunk!

Az Egyesület elnöksége

Most, hogy végig gondoltam az életemet,
ráeszméltem:

„Mindent a Honvédségnek köszönhetek.”

(Egy 70 éves, karp. tart. mk. őrmester vallomása.)

Prológus: A családom mindkét ága Badacsony környékéről való. Apai nagyapámat 21 éves korában, 1901-ben besorozták a szombathelyi 11. császári és királyi huszárezredbe. A vézna, 6 elemít végzett, a falujából ki sem mozduló parasztyerek 3 év múlva testben és lélekben megerősödve, mellén fényes ügyességi jelvényekkel virít a fotón. Ilyen kompetenciákkal már jól nőtt, 7 gyermeke született. Végig harcolta a Nagy Háborút, ahonnan vitézségi érdemekkel a zubzonyán tért haza szülőfalujába, ahol 25 évig Őt választották bírónak. Apámat 1934-ben sorozták Kőszegre „tititáti” bakának, ahonnan 1 év után egy csontcsillaggal a hajtókáján tért haza. Ő többre vágyott, ezért Budapestre költözött. Az inasévek letelte után lakatos lett a Beszkártnál. A II. világháborút telefonos tizedesként fejezte be. Anyai nagyapám, nagykanizsai 20. király gyalogezreddel a Piave mellől telefonos káplárként tért haza, szintén kiténtetésekkel az elrongyolódott zubzonyán.

A fenti ősökkel a „puttonyomban” természetes volt, hogy 12 éves

koromban a „*Fiatalok! Építsetek rádiót. Vegyetek részt a Szabadságharcos rádió-körök munkájában!*” plakátot olvasva, én is ifjú rádióamatőrnek álltam. A Klement Gottwald Villamossági Gyár (1964-től ismét Ganz Villamossági Művek) MHSZ klubjának rádiószakosztályától aztán egyenesen vezetett az utam a Puskás Tivadar Távközlési Technikumba. (A 10-szeres túljelentkezőknél, csak a rádióamatőr klubban megszerzett elektronikai és az apámtól megtanult mechanikus ismeretekkel lehettem jobb.) A félkatonai Magyar Posta által alapított és fenntartott technikumot nekem találták ki. A Városmajor utcai általános iskolában kiváló közismereti alapozást kaptam. A Puskásban műszaki elméleti tanáraim mérnökök, a laborvezetők technikusok voltak, akárcsak az MHSZ-ben. A „szaki-danik” (műhelytanárok) meg, mintha az apáim lettek volna. Nagyon hamar beletanultam a milióbe. Az iskola és annak rádióklubja azon 4 évem minden óráját betöltötték. Brillíroztam a Gyáli úti alma máterben. Hihetetlennek tűnik, de a BME Villamos-mérnöki karára könnyebb volt bejutnom, mint a Puskásba. Az egyetem megkezdése előtt a ceglédi híradózászlóaljnál teljesítem kellett az alkotmányban előírt „szent kötelességemet”, hazám védelmét. (Már nem a Csehszlovák-Sztálinról, Klement Gottwald elvtársról volt elnevezve „rádiós tudásom bölcsője”, a Ganz Villamossági Művek, amikor életem egyetlen éles riadójának célja – 1968 nyarán – Csehszlovákia megszállása volt. Ki nem vittek, de

egy hónapig folyamatosan szolgálatban feleslegesen rettegtem, hogy szeptemberben elkezdhetem-e egyetemi tanulmányaimat.)

Hogy milyen volt anno Cegléd? Megélni frissen érettségizett, egyetemre felvett, kollégiumot csak kívülről látott újoncként egy új, innen-onnan össze szedett-vedett zászlóaljban az esténként és a vasárnaponként? **Húzó volt.** Szakmai tudásom miatt, az eskü után azonnal rajparancsnok és órvezető lettem. Másnap szabadság helyett, megkaptam a belső őrség parancsnoka megtisztelő feladatát. Valószínű jól teljesíthettem, mert két hét múlva megismételtük. És ez így ment 9 hónapon keresztül: havonta két őrséggel, majd az utolsó hónapban minden másnap. Összesen 33-szor voltam Cegléden a belső őrség parancsnoka, míg őrs egyszer sem. Milyen tapasztalatokat szereztem ezzel? Mint egyetemi hallgató, nem pánikoztam a professzor Uraktól. Tudtam, hogy minél kisebb „rangú” valaki annál jobban kell vigyázni vele. Mint fiatal tanársegéd ki mertem állni akár 150 ember elé szónokolni is, számon kérni is. Kisapaként, fiaink éjszakai feljajdulására azonnal képes voltam helyesen reagálni. (Mi volt ez a támlás „ŐőŐrppParancsnoóók!!!” kiáltásához képest, éjjel fél 2-kor?) Majd a Puskás Technikum igaz-

gatójaként, egy államtitkárral, egy miniszterrel is szót tudtam érteni a „ceglédi élet iskolában” megtanult és begyakorolt ismeretek alapján.

Felmerül a kérdés, hogy milyen sorállományú katona voltam? Szakmai feladatokban kiváló, hiszen minden gyakorlat után, (mert az összes, közben elromlott berendezést meg tudtam a helyszínen javítani) megdicsérték, előléptettek, és miután már szakaszvezető lettem pénztárgépet adtak a zászlóalj színe előtt. Különben, tehát a körletben, a lövészetben, a tornaórákon, a rohampályán rossz katona voltam. Nem is lettem kiváló katona. Miért? Valahogy akkor már nem érdekelt az egész. Eltűnt a „szép élet” varázsa, csak a „nehéz viselés” maradt meg. Eszembe jutnak az 1968. júniusi hétvégék. Mindig szombaton hozták a vasútállomásra az építőanyagot. Természetesen az egyetemista urakkal trógeroltatták be, élükön a Horváth szakaszvezetőt. Kilógott a lóláb, mivel a sorállományt és a „sárgarigókat” közben „hosszúeltávra” engedték. Ronda munka volt, mert az első és a 100. cementes zsák is 50 kg-s, amit, akkor még 64 kilósan nekem is cipelnem kellett. Bánatunkban, városba jövet is menet is bedobtunk valamit. Hétről-hétre többet, keményebbet. Végül senki nem lett masszív alkoholista, öt nap alatt mindig kitisztultunk. (Következménye? Moszkvában egyszer sem tudtak leitatni.) Lelkileg többünket, közte engem is erősen megviselt, hogy ott-hon elszerezték a „mennasszonyunkat”. (Persze 19-20 évesen ez kifejezés még nem a gyűrés mennasszony jelent, csak aktuálisan a legnagyobb, sok esetben az első szerelmet.) Nálam Ő, éppen egy osztálytársnő volt. Mit összekészültem az ötéves

érettségi találkozóra: „Most visszacsacsabítom!” Mellé ültem az asztalnál. A 10. mondata után a kép: „Ő a legcsinosabb”. A bálványozott kép: „Ő a legokosabb”. A madonnaként imádott kép: „Ő lesz gyermekeim anyja”, darabjaira hullott. „Hogyan lehettem ekkora ökor, hogy ebbe a... annyira bele voltam zúgva?” Ebben pillanatban értetem meg először és örökre, hogy mit nekem Puskás, mit nekem BME-VIK, az én életem legnagyobb iskolája a ceglédi „Hotel Dózsa” volt és ma is azt hirdetem: „*Ott faragtak férfit belőlem, baltával az élő göcsörtös fából.*”

A többi már annyira nem érdekes. Az életutam száguldott magától. A „vörös” diplomám átvétele után tanársegéd lettem az anyatanszékemen és a számárlétrán haladgatva ott is maradtam közel 20 évig. Hadmérnöki kar '57-óta nem lévén, levelező hallgatóim között közel 100 aktív híradótiszt is, köztük saját ceglédi szakaszparancsnokom is megfordult. Nagy élmény volt mindkettőnk számára. Végül is jelest kaptam, majd kandidátus lett. (Igaz a közgázon.) 1973 októberének egyik késő délutánján felhívott a dékáni hivatal vezetője és megkérdezte, hogy tudom-e mi a „Nullévfolyamos konzultáció”? „Igen és nagyon hasznosnak tartom.” volt a válaszom. „Ha megtartana egy ilyen konzultációt, akkor legyen szíves jöjjön le a dékániba.” Lementem. **Keddi** nap volt. A viszonylag kis szobában több, számomra ismeretlen diák szorongott. „Lacikám! (Te jó Isten! Mi történhet? Csak nem tört ki a III. világháború? Kiderült, hogy ennél is nagyobb a baj.)” **Pénteken** reggel, 8:00-kor a debreceni Kossuth laktanyában kell jelentkezni 7 oktatónak, akik a hozzánk felvett és oda bevonultatott 280 diákunknak matemati-

ka, majd szombaton fizika órákat tartanak, 7 csoportban.

Hat végzős diák már itt van, de az adjunktus et megbetegedett. Tanár kell, mert a csak főállású egyetemi dolgozó viheti a csapatot. Szállást már lefoglaltam a Hotel Aranybikában, az előleget felvettem a pénztárból. Még a csütörtök délutáni vonatot kellene kiválasztani és megvenni a jegyeket. Önre gondoltam Lacikám.” (Jolika, 9 év múlva, amikor a Műegyetem alapításának 200. évfordulóján Oláh István vezérkari főnök (a későbbi honvédelmi miniszter) neki a Haza szolgálatáért arany, nekem az ezüst fokozatát adta át bevallotta, hogy anno én a 9. voltam, akit megpróbált befűzni.)

Természetesen elvállaltam, hiszen addig még soha nem laktam szállodában. A debreceni Aranybikában kezdeni szép indulást jelentet. A kar nulladik évfolyamának megszervezése, a konzultációk lebonyolítása közel 20 évig a feladatom maradt. Ma is büszke vagyok, hogy összességében közel 5000 még sorkatona villamosmérnök hallgatónak havonta 2 napon át a

(a cikk a 12. oldalon folytatódik)

külső civil világ felszentelt misz-szionáriusa lehettem. Évekig vártam arra a pillanatra, amikor anya-alakulatomhoz is vonultatnak be nulladik évfolyamosokat. Nagy élmény volt az első újra találkozás a málló falakkal is. Kocka ladával vittek, mivel az akadémia főtitkárnak legkisebb fiacskáját éppen ide vonultat-ták be. Jött velem édesanyja, tanszéki tanártársam is. (Anno, csak megyei párttitkár felettinek volt ilyen szolgálati kocsija.) Nagyon élveztem a rosszul eligazított kapuügyeletes tisztel-lyettes pánikját és kárpótolt a kapunál anno elvett minden üveg pálinkáért.) A laktanya siralmas, a kapcsolatfelvétel sikeres volt, különösen mert a zászlóalj közben felvette Puskás Tivadar nevét. 1999-ben már régen nem volt nulladik évfolyam és én már 7 éve anyaiskolám igazgatója voltam, amikor híre ment, hogy a teljes híradó szolgálat felveszi Puskás Tivadar nevét. A technikum nevelőtestületéből **hatan** voltunk, nem egy időben nullév-folyamos katonák az alakultnál. Mi, 15-30 éve ott szolgált villa-mosmérnökök ajándékoztunk egy Puskás Tivadar bronzszobrot az

alakultnak. Ilyenre a Magyar Honvédség ismert történetében még nem volt példa. A vezérkar azonnal engedélyezte. Az avató beszédet én mondtam és a HM belső tv-lánca közvetítette. Úgy hírlott, hogy szem nem maradt szárazon. Én csak akkor köny-nyeztem, amikor flexszel levágtuk a szobrot és becsukták a Cegléd utolsó laktanyáját. (Hej, ha Dózsa, vagy Kossuth apánk látta volna ezt!)

Később megtudtam, hogy azért utánam néztek a szoborava-tás előtt. Nem volt nehéz, mert akkor már 7 éve én voltam a Bolyai a RÁF-osok államvizsgáján a civil társelnök. Most már elmondhatom, hogy az első 8 évben mindig nálam kap-ta a jeles jegyet híradástechnikából és készülékismeretből a záróvizsgán a „Bolyai kar-dos”, évfolyamelső, aki helyből főhadnagy lett, és Ő mondta elő a tiszti eskü szövegét augusztus 20-án a parlament előtt.

A nagyhírű ceglédi szoborava-tásnak az lett a folytatása, hogy három nyá. ezredes úr megke-resett a Gyáli úti irodámba és megkérdezték, hogy mit szólnék, ha **egy nem csak** nyugdíjasokat

tömörítő híradó bajtársi egyesület felvonné Puskás Tivadar nevét. (Csak néztem. Talán előléptettek címzetes tábornokká?) Természe-tesen egy arcizmom rándulása nélkül támogatásomról biztosít-tam őket. Ők megkönnyebbül-tek és első civilként beléptettek és az első közgyűlésen alelnökké választották a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületben. 15 év múltán, 2014-ben a Puskás Technikum igatójaként nyugdí-jaztak. Ezután léptem be a Buda-pesti Nyugállományúak Híradó Tagozatába, majd a váci Esze Tamás Honvéd Egyesületbe.

A többi már közismert.

Budapest, 2018. október 11-én, a Puskás Tivadar Híradó Baj-társi Egyesület 20. jubileumi közgyűlése alkalmával.

lacibacsi,
alias Horváth László Ferenc dr.

Epilógus: A leírtakból kide-rül, hogy csak közel egy évet vol-tam Cegléden nullév-folyamos sorállományú katona, ahonnan őrmesterként szereltek le. Igaz, hogy több szállal kötődtem a Néphadsereghez és kötődöm ma is a Magyar Honvédséghez, de nem vagyok sem tartalékos, sem nyugállományú katona, mégis büszke, aktív tagja lehetek a Bu-dapesti Nyugállományúak Klubja Híradó Tagozatának, Budapesti Nyugállományúak Híradó Tagozatának és a váci Esze Tamás Honvéd Egyesületnek. Nekem erről az 1848. évi 22. törvénycikk, jut eszembe: „...a nemzetőrségbe olyan, vagyoni kvalifikációt meg nem ütt személyeket is fel lehet venni, akik érdekeltek az alkot-mányos rend fenntartásában.” 170 éve ezen mondatok alapján lehetett megszervezni önkén-te-sekből, törvényesen az első 10 honvédzászlóaljat, az önálló ma-gyar hadsereg magvát.

A Híradó, Informatikai és Információvédelmi szolgálat tevékenysége a közelmúltban és a jelenben

A Honvéd Vezérkar Híradó, Informatikai és Információvédelmi Csoportfőnökség és jogelőd szervezetek – mint a szakterületi szolgálat stratégiai és legfelsőbb vezető szervének – feladatrendszerét, szervezeti struktúráját, tevékenységét, az elmúlt mintegy húsz évben a folyamatos változás, átalakulás jellemezte.

Az elmúlt évtizedekben a hírközlés, az informatika, a dokumentumvédelem, az elektronikus információvédelem, komoly fejlődésen ment keresztül, illetve megjelent a kibervédelem, ami természetesen nem hagyta érintetlenül szervezetünket.

A katonai hírközlés eljárásrendje, eszköztársa, nagy változáson ment keresztül, azonban a szakterületet jellemző alapfeladat nem változott. A szolgálat továbbra is a honvédelmi-katonai vezetés támogatását hajtja végre, a különböző információk időbeni, hiteles és torzítatlan továbbítása révén, illetve a haza fegyveres védelme, szolgálata, valamint a szövetségi rendszerből adódó feladatok biztosítása érdekében.

Az infokommunikációs rendszerek – beleértve a híradó-informatikai hálózatokat, valamint az informatikai rendszerek tároló kapacitását – a katonai szervezetek és tevékenységek elektronikus agya és idegrendszere. A katonai információs rendszerek fejlődési irányait a híradó-informatikai szolgáltatások egyes katona szintig történő eljuttatása, a műveletek számítógépes modellezése, a műholdas helymeghatározási módszerek széleskörű alkalmazása, az integrált szolgáltatások, adatbázisok és műveleti kép minden együttműködő számára történő biztosítása, a

valósítható videofelvétel szükség szerinti rendelkezésre bocsátása, a vezetési, navigációs, azonosítási és fegyverirányítási információk egységes rendszerben történő kezelése, illetve a kormányzati és civil szervezetekkel történő átfogó kommunikációs képesség kialakítása határozta és határozza meg. Kiemelt figyelmet kell fordítani az információbiztonság kritériumainak teljesítésére, és a szolgáltatások folyamatos rendelkezésre állásának biztosítására.

A magyar Honvédség híradó-informatikai fejlesztéseinek a fenti irányzatokhoz történő illesztése csökkenő, – az utóbbi években stagnáló – forrásallokáció mellett valósult meg a vizsgált időszakban. A tárca stratégiai tervei között kiemelt helyet kapott a katonai vezetés támogatásának, a korszerű információs technológiák alkalmazásának igénye. A végrehajtáshoz szükséges források hiánya, illetve meglévőként tervezette esetenkénti zárolása, átcsoportosítása, megvonása nem tette lehetővé a fejlesztések tervszerű ütemezett megvalósítását.

A nehézségek ellenére számos területen jelentős előrelépés: a kormányzati rádiótelefon rendszer bevezetésére került, az

MH nagytávolságú adatátviteli hálózat kapacitása nőtt, elérhetősége bővült, a missziók híradó-informatikai támogatottsága erősödött, a harcjárművek és fegyvernemi komplexumok híradó-informatikai eszközeinek, illetve harcászati rádiórendszerének korszerűsítése bevezette a Honvédséget a digitális rádiózás időszakába. Ezzel párhuzamosan a központi informatikai szolgáltatások bővültek, az ágazati informatikai rendszerek fejlődtek. Ezekre figyelemmel megállapítható, hogy az infokommunikációs szolgáltatások a honvédelmi tárca eredményes tevékenységének egyik lényeges, meghatározó tényezőjévé vált az elmúlt időszakban.

A szövetségi kötelezettségvállalás szakmai területén kiemelkedően jelentős siker a NATO szervezeti struktúrájába tagolt nemzeti telepíthető híradó-informatikai század (a továbbiakban angolul: Deployable CIS Modul – DCM) megalkotása Székesfehérvárott, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság bázisán, amely a szövetségi műveletek kommunikációs kapcsolatait hivatott biztosítani műveleti területen. A DCM állandó települési körletét és állományát a Magyar Honvédség biztosítja, eszközeit és a személyi állomány kiképzését a NATO.

A szolgálat életében jelentős változást hozott a 2010. év, amikor is minisztériumi szintű átszervezést követően, a korábban széttagolt, és több főosztályban tevékenykedő szakma a Honvéd Vezérkar szervezetébe visszaállításra került. A régi-új koncepció a NATO J-struktúrának

(a cikk a 14. oldalon folytatódik)

megfelelő csoportfőnökségek egy részének visszaállítására alapult. Ennek első lépcsőjeként, ennek a kiképzési évnek az elején megalkult a HVK Híradó, Informatikai és Információvédelmi Csoportfőnökség (továbbiakban: HVK HIICSF) a vezérkar szervezetében, Halmai Ottó mk. dandártábornok csoportfőnök vezetésével. Ezzel ismét egységes irányítás alá került a híradó – informatikai, és információvédelmi szakterület. A csoportfőnökségen belül négy osztály kezdte meg működését úgymint: Híradó osztály, Informatikai osztály, és Elektronikus információvédelmi osztály, valamint a Dokumentumvédelmi osztály. A csoportfőnökség vezetését 2011-ben Vass Sándor dandártábornok vette át.

A következő jelentős eredmény a szolgálat életében 2013.

év volt, amikor a Honvédelmi Miniszter jóváhagyta a kidolgozott MH Összhaderőnemi Híradó és Informatikai Doktrínát, illetve kiadásra került az MH Informatikai Stratégia, az MH Kormányzati Célú Elkülönült Hírközlő hálózatának teljes vertikumú szabályozási intézkedése, valamint az MH Kibervédelmi Szakmai Konceptiója.

Az infokommunikációs technológia frontján pedig nagy lépéseket tettünk a műholdas átvitel széleskörű alkalmazásának bevezetése érdekében, illetve a teljesen mobilizálható és modul rendszerű, valamint IP telefóniával rendelkező alhálózati informatikai készletek rendszeresítésének irányában. A szakszolgálat lerakta az alapjait egy korszerű tábori automatizált vezetés-irányítási rendszernek, amely „MH Tábori C2 szoftver” néven jelen-

leg a fejlesztés végső stádiumába lépett.

A napjaink híradó-informatikai, és információvédelmi szolgálata a korábban említett struktúrában, de folyamatosan pontosított feladatrendszerben végzi mindennapi életét, 2017. év novembere óta Gerőfi Szilárd ezredes csoportfőnök vezetésével.

A csoportfőnökség jelenleg a következő tíz évet meghatározó Zrínyi-2026 Honvédelmi és Haderőfejlesztési Program keretében a hadsereg infokommunikációs és kibervédelmi korszerűsítésén, hatékonyságának növelésén, illetve a katonai felső vezetésnek az új évezred kihívásainak megfelelő gyökeres szervezeti átalakításán munkálkodva éli dolgos mindennapjait.

Imhof László alezredes
megbízott híradó osztályvezető

Száz éve fejeződött be az első világháború, amit nyugati szóhasználatnál Nagy Háború névvel is jelölnek. Az Európából kiinduló, 1914 és 1918 között tartó globális háború több mint 15 millió ember halálát okozta. A gépi hadviselés borzalmaival felsorakoztató

1918-2018

háború, az öldöklő küzdelem a korabeli gyarmati- és érdekelt-ségrendszer újrafelosztásával, valamint az országhatárok átrajzolásával végződött.

A Nagy Háború kezdetének egyik jellegzetessége az volt,

hogy már a huszadik század technikai eredményeinek jegyeit hordozó haditechnikai eszközökkel felszerelt hadseregek csaptak össze a tizenkilencedik századra jellemző hadászati-harcászati elvek alkalmazásával.

A szárazföldi csapatoknál meghatározó szerepet kaptak a Hiram S Maxim által kifejlesztett géppuska, amit a németek Maschinengewehr 08 néven rendszerbe állítottak. A kezdeti években sem a britek, sem a franciák nem rendszeresítették a fegyvert. 1918-ban már megjelent a géppisztoly is, amelyet már egy katonának tudott kezelni.

A lövészárokharcban megjelent a nagy tömegben alkalmazott kézigránát illetve a lángszóró is.

A harci gázok közül a mustárt elsőként a németek vetették be az orosz fronton 1915 jan.1-jén.

A Nyugati Fronton Belgiumban Ypres mellett 1915. április 22-től alkalmaztak harci gázokat a brit-francia csapatok ellen.

A Nyugati Fronton az angolok 1916 szeptemberében egy új eszközt vetettek be a Somme-nál a harckocsit. Az eszköz fedőneve a fejlesztés alatt tartály (tank) volt. A Mark típusú harckocsik számos változatban készültek. Később a franciák és a németek is elkezdték a harckocsigyártást.

A Wright-testvérek által 1903-ban kifejlesztett motoros repülőgépet a háború kezdetén még csak felderítési célra alkalmazták. A hadi repülés a háború négy éve alatt hatalmas fejlődésen ment át. A háború végére differenciálódtak és csoportokba szerveződtek a különböző feladatú repülő fegyvernemek, ezzel kialakult a légierő.

Az Osztrák-Magyar Monarchia híradásának fő eszköze a vezetékes híradás volt.

A távíró szakaszok könnyű, nehéz és parancsnoki változatban szervezték. Felszereltségük főleg 1907M. és 1910 M. távbeszélő készülék, illetve parancsnoki tagozatban az egységek Hughes és Morse rendszerű távírókkal rendelkeztek.

A rádiós szakaszok tekintetében a nehéz rádiós szakaszok 14M vagy 16 M rádióval, a könnyű rádiós szakaszok 14M rádióval, a különleges rádiós szakaszok pedig 16M 17M. kisorádiókkal és 15 M rádióállomásokkal rendelkeztek.

A Nagy Háború 100. évfordulóján gazdag kiállítást rendezett a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum /HM HIM/. A gondos, esztétikus válogatás kiállított tárgyai, dokumentumai híven bemutatják a harcoló felek hadászati, hadműveleti elképzeléseit és harcászati eljárásait. A kiállított anyag természete-

sen magyar vonatkozásban a leggazdagabb. Az egyik vitrinben több a Nagy Háborúban a magyar csapatok által használt híradó eszköz is látható.

A Nagy Háborúban alkalmazott külföldi eszközök tekintetében gazdag gyűjteménye van az orosz Radio Museumnak. Látható egy német katonai távbeszélő 1905-ben készült változata, illetve ugyanezen berendezés 1913-ban, 1915-ben 1916-ban /FF-16/, 1917-ben/FF-17/ továbbfejlesztett változatai. Érdekeseknek számít, az orosz hadsereg Tel 22 és TF3 típusú japán gyártmányú tábori távbeszélő készüléke is. A TF1 és TF2 típusokat az oroszok gyártották. A nyugati hatalmak tekintetében amerikai repülő rádió BC-15A és egy francia TM 16 tábori távíró látható.

Az Egyesült Államokban a média megfelelő szinten emlékezett meg a 100. évfordulóról. Több folyóirat számot adott az évfordulóról, ismertette az amerikai expedíciós csapatok tevékenységét, vezetését és haditechnikai eszközeit. Számos múzeum állandó kiállításán helyet kaptak a Nagy Háború emlékét idéző eszközök, dokumentumok is. Quanticoban Tengerészgyalogság Múzeumában érdekes darab a Nagy Háborúban még használt tükrös jelző berendezés is. A Washingtoni Dulles repülőtér mellett, a magyar születésű gazdag mecénás Udvarházy István adományának felhasználása alapján épített múzeumban látható az a szimpler rádióadó is, amelyet a légi felderítés (tűzvezetés) adatainak továbbítására használtak. A washingtoni Amerikai Történelem Múzeuma állandó kiállításán egy kis területet szentel a Nagy Háborúnak. Ugyanakkor a kis helyen egy géppuska, egy repülőgép-motor mellett posta-

galamb és távbeszélő készülék látható. Az aktualitás jegyében kiállították John Pershing tábornok dolgozó szobájának másolatát, valamint helyet kaptak a Női Szolgálat egyenruhái és az egészségügyi szolgálat meglepően korszerű egykori berendezései is. A virginiai Nemzeti Lőfegyver Múzeum egy kiépített fedezéket mutatott be a szemben álló felek jellemző fegyvereivel.

Oroszország politikai válsága miatt a szovjet-hatalom 1917. december 15-én aláírt fegyverszünet után 1918. márc. 3-án megkötötte a breszt-litovszki békét. A Központi Hatalmak államai 1918 őszen sorra fegyverszünetet kértek. Az Osztrák-Magyar Monarchia 1918. november 3-án írta alá a fegyverszünetet Padova közelében. A Német Birodalom pedig 1918. 11. hó 11-én írta alá a fegyverszüneti megállapodást. A fegyverszünetek után rendre következtek a békeszerződések. Magyarországgal a belpolitikai helyzet miatt csak 1920. jun. 4-én kötötték meg a békét, amely az ismert, és napjainkban már nyíltan értékelhető következményekkel járt.

A Hadtörténeti Levéltár kutatásai szerint az 5 500 000 hadkötelesből

3 581 000	katona vonult be
524 000	épségben haza tért
833 000	fogságba esett
1 422 000	megsebesült
530 965	hósi halált halt

Híradók Napja ünnepségek

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület és a MH Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó tagozata meghívást kapott az MH vitéz Szurmaj Sándor Budapest Helyőrség Dandárnál szervezett híradónapi ünnepség sorozat megnyitójára. 2018. szeptember 17-én a Petőfi laktanya objektumában 13-órától kezdettel ünnepi megemlékezést tartottak a híradók nap alkalmából. A himnusz meghallgatása után, Vezérkari Főnök köszöntő levélben, méltatta és köszöntötte a híradó katonákat. Ezután az ünnepi köszöntő hangzott el, az előadó Mányik Szabolcs őrnagy tisztelettel köszöntötte a Híradók Napja alkalmából a híradó szakterületen szolgálatot teljesítő katonákat és polgári dolgozókat. Ismertette, Puskás Tivadart, a kiváló tervezőt és műszaki tudóst, akit példaképüknek választották a híradó katonák, így lett Puskás születésének napja (szeptember 17) egy külön ünnepnap a Híradók Napja. A nagy hírű tudós szellemisége és tettei máig ható példaképpéül szolgál a híradó fegyvernem alapértékeinek meghatározásához. Az ünnepi beszéd után a HVK Híradó, Informatika és Információvédelmi Csoportfőnöke Gerőfi Szilárd mk. ezredes elismeréseket adott át (emléklap, dísztárgy, oklevél, híradó emlékérmét). A szöveg elhangzása után a szobor kertben koszorút helyeztek el a Puskás Tivadar mellszobrára és a híradók emlékére állított kopjafára. A Puskás Egyesület nevében a koszorút dr. Lindner Miklós ny. altábornagy, az Egyesület tiszteletbeli elnöke, dr. Horváth László Ferenc nyugalmazott iskolaigazgató, az Egyesület alelnöke és Soós Tamás ny. mk. alezredes a nyugdíjas klub híradó tagozat elnöke helyezte el. A program zárásaként a helyőrség parancsnoka a résztvevő híradó állományt és a meghívott vendégeket állófogadásra hívta meg. Az állófogadáson Gerőfi Szilárd mk. ezredes mondott pohárköszöntőt, amelyben ismertette a Zrínyi 2026 Honvédelmi és Haderő fejlesztési programot, amelynek köszönhetően elkezdődött

a Magyar Honvédség fejlesztése. Új híradóeszközök, gépjárművek és fontos technikai eszközök kerülnek rendszerbe.

Szeptember 18-án a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben Puskás Tivadar sírjánál folytatódott a híradók ünnepe a Puskás Tivadar híradástechnikai középiskola elsőéves hallgatóinak hagyományos évnyitóján. Az Egyesületünk minden évben meghívást kap erre a rendezvényre, ahol a tanulók, már itt megismerkednek Puskás Tivadar életével. A tanévnyitót katonai tiszteletadás mellett Heller Ferenc az intézmény igazgatója nyitotta meg. Az ünnepi beszédet dr. Horváth László Ferenc az iskola nyugalmazott igazgatója (Puskás kutató) tartotta, aki Puskás Tivadar regénybe illő életét ismertette. Az elsőéves tanulókat lenyűgözte a beszéd, mert olyant hallottak, amit még sehol máshol nem olvashattak. Az ünnepi beszéd után Puskás Tivadar sírját megkoszorúzta a Helyőrség parancsnokság, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület és a Puskás iskola képviselői.

(a cikk a 17. oldalon folytatódik)

Majd a résztvevők átvonultak a 200 méterre lévő Puskás Ferenc sírjához, ahol a nyugalmazott iskolaigazgató méltatta a telefonhírmondó feltalálója, öccsének életét. Az iskola itt is koszorút helyezett el, majd a magyar takaródó elhangzása után véget ért az ünnepség.

A híradónapok 19-én folytatódtak a NKE Hungária körüti Zrínyi laktanyájában, ahol a Híradótanszék vezetője meghívta az Egyesület és a tagozat tagjait az általuk szervezett ünnepségükre. Az ünnepség a tanszék épülete előtt álló Puskás Tivadar szobra előtt kezdődött.

A himnusz elhangzása után a tanszékvezető dr. Fekete Károly mk. alezredes egyetemi docens tanszékvezető ismertette a Vezérkari Főnök levelét, amelyben a híradókat köszöntötte. A tanszékvezető a koszorúzás után a tanszék épületében fogadást adott a meghívott vendégek tiszteletére, ahol kis ünnepség keretében a 3.- éves hallgatókat, hagyományoknak megfelelően felavatták, (híradó társadalom tagjává fogadták) és részükre átadták a megkülönböztető kék híradó baret sapkát.

Az avatási ünnepi megemlékezést professzor dr. Rajnai Zoltán ezredes zárásával ért véget. A híradó katonák sokrétű és egyben nélkülözhetetlen szakterületet látnak el a Magyar Honvédségben, hatékony működéséhez munkájuk kiemelten fontos. Ütőképes hadsereg nem létezik jól képzett híradók nélkül, ezért tekintsek kötelességüknek, hogy szakmai ismereteiket folyamatosan fejlesszék. Csak így tudnak megfelelni a híradókatonák a kor kihívásainak, a folytonosan fejlődő technika világában naprakésznek maradni. Az egyetemen szerzett felkészültségük biztos háttérrel nyújt felelősségteljes feladataik eredményes végrehajtásához. Mindezek megvalósításához kitartást, valamint szakmai sikereket kívánt.

Ezután kötetlen baráti beszélgetés keretében a vendéglátók szendviccse és üdítő itallal kínálták a meghívott vendégeket. A híradónapok ezen a héten hasonló formában zajlódhatott le az egész országban, a héten jó volt híradókatonának lenni.

Soós Tamás
nyá. alezredes
híradókatoná

Dr. Osváth Zoltán

nyá. alezredes (1928-2018)

Megdöbbenéssel fogadtuk a hírt, hogy Dr. Osváth Zoltán nyá. alezredes 2018. augusztus 11-én, 68 éves korában, otthonában elhunyt.

Idézzük fel röviden életútját. Bajtársunk Mátészalkán született, általános és középiskoláit is itt végezte. 1970-ben felvételt nyert a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola híradó szakára. 1974. augusztus 20-án híradástechnikai üzemmérnöki szakképzettséggel avatták hadnaggyá a Kossuth téren.

Első tiszti beosztását Vácott a 15. önálló híradó ezrednél kapta, mint rádió szakaszparancsnok. Ezt követően századparancsnok technikai helyettesi beosztásokat látott el. Elöljárói felfigyeltek a tehetséges fiatal tiszt munkájára és 1982-ben – nyelvi előkészítő után – beiskolázták a leningrádi Katonai Híradó Akadémia egyetemi szakára, melyet jó eredménnyel fejezett be.

Ezt követően zászlóljparancsnoki beosztásokat látott el a 15. önálló híradó ezrednél. Nyelvtudása révén több, magasabb beosztású híradótisztekből álló csoportot mentorált tolmácként a leningrádi Híradó Akadémián különböző továbbképzéseken. A szakmai szleng jelvényfénysítónak nevezte ezeket a néhány hónapos tanfolyamokat.

A rendszerváltás után a korábbi 140.000 fős honvédséget több lépésben leszervezték. Ennek egyik következménye volt a váci híradóezred felszámolása is. Így került 1991-ben Osváth Zoltán mérnök őrnagy a Híradó Tanszék

oktatói beosztásába. Munkája révén hamarosan adjunktussá, majd főiskolai docenssé nevezték ki. Oktatói feladatai mellett megszerezte az „egyetemi doktori” fokozatot és 1997-ben kinevezték a híradó tanszékvezető helyettesi beosztásba.

Ebben az időszakban a Bolyai Főiskola Híradó Tanszékén összeállt egy ütőképes mérnöktiszti gárda, akiknek az oktatás nem munka, hanem az önmegvalósítás egyik eszköze volt. Együtt végeztük a tanszéken folyó képzés átalítását a digitális átvitel- és kapcsolástechnika oktatására. Mindehhez az Informatikai Kormánybiztosság pályázatainak és a Magyar Honvédség távközlő hálózatainak fejlesztésében érdekelt cégek támogatásainak felhasználásával, mintegy 300 millió forintos fejlesztést tudunk végrehajtani a legendás 6/a-ban. Dr. Osváth Zoltán mk. alez. az új eszközök, új tantermek telepítésének és üzemben tartásának egyik fontos eleme volt.

2006-ban vonult nyugállományba, de szakértelmére továbbra is szükség volt. Közalkalmazottként 2010-ig tartottak igényt munkájára. Nagy szerepe volt abban, hogy a lerombolt Üllői úti objektumból a szaktechnika és a Híradó Múzeum berendezései épségben átkerültek a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hungária körúti campusára. Munkahelyi feladatai mellett tevékenyen részt vett a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület munkájában. Az Egyesület közgyűlése „Tiszteletbeli tagjává” fogadta.

Ábrahám Lincoln szerint:
„A legvégén nem az fog számítani, hogy mennyi év volt életedben, hanem hogy mennyi élet volt éveidben.”

És ezen a téren bajtársunk nem szégyenkezhet. Tanulmányai során eljutott a Varsói Szerződés legmagasabb szintű híradó képzést nyújtó intézményébe a szentpétervári Híradó Akadémiára. Itthon mintegy 20 évig tevékenyen részt vett, tanszékvezető helyettesként irányította az alapfokú híradótiszt képzést. Idősebb fiát nemrég választották „az év hajózájának” a Szentgyörgyi Dezső Repülőbázison. Kisebbik fia László elhivatottan végzi idős, beteg emberek ápolását.

Dr. Osváth Zoltán alezredes élete teljes volt, a leírtak alapján is egy sikeres katonai életpálya rajzolódik ki. És a legtöbb sikeres ember mögött áll egy odaadó társ, aki a háttérben kíván maradni. Végrendelkezésének megfelelően hamvait – szűk családi körben – Mátészalka közelében, a Szamos folyóba szórták.

Dr. Koczka Ferenc
nyá. ezredes

Mécses halottaink emlékére

*Sötétségben fényt ad a mécses, megvilágíthat
lassan halványuló képet,
Képet, ami bennünk szunnyad, és velünk él,
a barátságról szól és mesél.
Amikor beszívtad a ravatalozó és a benne
felhalmozott virágok illatát.
Amikor hallgattad a búcsúztató, majd a temető
csendjének hangját,
Amikor lassan elkísérted
- a múltra emlékezve - barátodat
utolsó útjára
Amikor láttad, hallottad, hogy rögök zuhannak
mélybe a koporsó fedelére.
Azt gondolhattad, hogy az idő ezt a végső
pillanatot mindenkinek elhozza.
A sors kiszámíthatatlan, halála pontos idejét
- talán jó is- senki nem tudhatja.
Emlékezz! Barátod betegágyánál ültél,
mosolygott, mert kezedet fogta,
Szorításából érezted: „maradj még,
mert nagyon rossz lenne nélküled „
Vigaszom lehet: „mindenki él
- ahogy mondják - míg rá emlékeznek „
Szomorú, ha nem él már, emléke is elmosódik,
így végkép elfelejtik.
Az emlékezés mécsesét meg kell gyújtani,
mert a halál is az élet részét képezi.
A barát halála mindig kicsit a Te halálod is,
mert belőled valamit magával visz.
Közel százan mentek el végleg az elmúlt húsz
év alatt, tőlük sok értékünk maradt.
1998. év még a múlt évezred, azóta öregsziünk,
fogyunk, talán így már megérted
Fontos, amit ránk hagytak, emlékmécsesük,
nekünk is égjen, ki nem aludhat!
Hagyomány legyen az elődök tisztelete,
a kéz, ami zászlónkat magasba emelte.
Gondoljunk tisztelettel a majd minket is
utolsó utunkon elkísérő kürt hangjára!
Mert a jövőben egyszer minket is bizton
felvésnek az emlékezés baráti táblájára.*

**Emléküket megőrizzük!
Nyugodjanak békében!**

B. Nagy Péter

Dorcsák Árpád

(1940-2018)

Dorcsák Árpád főhadnagy 1940 március 26-án született Pestszentlőrincen. Ketten voltak testvérek, édesapja mentőtisztként dolgozott. Közgazdasági érettségit tett.

1960 novemberében vonult be Kaposvárra a 45. Híradó Zászlóalj állományába. Alapképzés után tiszthelyettesi tanfolyamra került. Ennek elvégzése után, mint távirász, majd szakaszpáncsnok helyettesként teljesített szolgálatot.

1961 március 1-én tovább szolgálatot vállalt.

1962-ben Nagykanizsára helyezték a 13. Harckocsi Felderítő Zászlóalj híradó század állományába. A századnál híradó szakaszpáncsnok helyettesként szolgált, majd 1971-ben hivatásos állományba került, egyben kinevezték a híradó anyag javítóműhely páncsnokának.

Az előjárók döntéseinek megfelelően 1977 decemberében került az 5. HDS állományába, mint nyilvántartó technikus. Törzsszázlói rendfokozatban a hadsereg híradó anyagtervezője lett, majd 1988-ban beiskolázták tiszti tanfolyamra. Sikeres vizsga után alhadnaggyá lépett elő. Tisztként az 5. HDS. Anyagi - Technikai Alosztály ellátó főtisztjének nevezték ki.

Dorcsák Árpád főhadnagy úr 35 év szolgálat után nyugállományba vonult. Munkájáért számtalan dicséretben, és kilenc alkalommal részesült kitüntetésben.

Nyugállományba vonulása után sem szakadt el a honvédségtől. 2006-ig, mint polgári alkalmazott dolgozott az MH Haditechnikai Ellátó Központban. Tagja volt a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnek.

A főhadnagy úr a hazáját szerető, szakmailag képzett, megbízható, katonatársaival szemben követelménytámasztó, de mindig embernek maradó katona volt.

Nyugodjon békében!

Ivány Elemér ny. ezredes 1927-2018

Ismét búcsúzunk. Olyan katonatársunktól, bajtársunktól, aki évtizedeken keresztül volt aktív tagja annak a ma már legendás „Kossuth-os híradóknak”, ahonnan számos katonai vezető, katonadiplomata, magasabb-parancsnoki beosztásokat betöltő személy, a híradó tisztképzés és a katonai felsőoktatás sok-sok ismert és elismert vezetője került ki.

Az 1948. április 15-én Pécs helyőrségben megalakult új hadsereg „első híradó zászlóaljában” (néhány hónapos sorkatonai szolgálat után) Ivány Elemér honvéd is vette az első akadályokat, és mintegy 150 katonatársával együtt bekerült a Honvéd Kossuth Akadémia híradó századába, és a következő év nyarán már tiszti fogadalmat tett. Már pályája kezdetén kapcsolatba került az egyetemi hallgatók felkészítésével, az 1950-es évek elején a BME több Karán és a Külügyi Főiskolán is tanított.

Életének érdekes pontja, hogy bár sokat tanított, hosszú katonapedagógusi pályáján nem adódott lehetősége, hogy „főállásban” tanulhasson, előjárói mindig fontosabbnak tartották, hogy munkakörében dolgozzon. Így a tanítva tanulni módszerével gyarapította ismereteit. Csak keveseknek sikerült ezt az utat eredményesen végigjárni.

Személyes életútja, szakmai teljesítménye ismert és elismert a híradó közösség előtt, ami hitelesíti egyéni életútját. Munkáját, helyállását a szá-

mos elismerés, kitüntetés mellett legjobban az ismeri el, hogy egykori tanítványai (köztük számos ezredes és tábornok is), valamint a Kossuth-os híradók élete végéig tisztelték, becsülték.

Az együttműködő, közösségi kolléga eredményes, hiteles életutat tudhatott a sajtójának, így fogunk rá emlékezni mindazok, akik ismertek.

Búcsúzik tőled egykori Kossuth-os híradó társad és barátod,

Dr. Kolozsvári Sándor

Horinka Ferenc

nyugállományú ezredes (1928-2018)

Horinka Ferenc nyugállományú ezredes, a Magyar Honvédség Híradó Főnökség egykori főtisztje, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület alapító és örökös tiszteletbeli tagja, a Magyar Honvédség Budapesti Nyugállományúak Klubja egykori elnökhelyettese 2018. július 20-án, életének 90-ik évében elhunyt.

Horinka Ferenc 1928-ban született Tápiósápon. Polgári iskolát Nagykátán végezte. 1943 és 1947 között a Szent István Közgazdasági Középiskolában folytatta tanulmányait, ahol a történelem viharai közepette is végig színjeles eredménnyel tanult és érettségizett. Ezt követően a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közgazdaságtudományi Karának hallgatója lett (a BME jogelődje). Családi körülményei miatt egyetemi tanulmányait megszakítva könyvelőként helyezkedett el.

1950-ben vonult be katonának és attól kezdve haláláig a Magyar Honvédséget szolgálta. A Híradó Fegyvernemi Tiszti Iskolát 1951-ben végezte el. Szakaszparancsnoki beosztásban kezdett Börgöndön, majd Székesfehérváron. 1953-tól az MN Légierő Parancsnokság Híradó Osztályának tisztje lett. A Zrínyi Miklós Katonai Akadémia híradó szakán 1961-ben kapott

diplomát. Az Országos Légvédelmi Parancsnokság Híradó Szolgálat Hadművelési Kiképzési Osztály helyettes vezetője volt. Majd az MN Híradó Főnökség főtisztje lett 1976-tól.

Katonai pályája alatt 12 kitüntetést kapott, ezen kívül számos miniszteri dicséret, vezérkari főnöki dicséret, emléklap fémjelezte munkáját.

Nyugállományba vonulása után nem pihent meg, munkáját tovább folytatta. A Budapesti Helyőrség Parancsnokság Szociális és Érdekvédelmi Csoportjának oszlopos tagjaként, a szociális gondoskodás rendszerének kialakításában döntő szerepe volt, annak nélkülözhetetlen teoretikusává vált. A Budapesti Helyőrség Szociális Alapítványának kurátora lett. A Szociális és Érdekvédelmi Csoport tagjaként munkáját több mint tizenöt éven át végezte. Aktív szerepet vállalt a Budapesti Nyugállományúak Klubjában, annak Híradó Tagozatában, ahol titkárként, majd elnökhelyettes-

ként különös gondot fordított az idős, beteg bajtársai támogatására, a bajtársak szociális ügyeire.

1998-ban egyik alapítója volt Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnek, amelynek örökös tiszteletbeli tagja.

A Puskás Tivadar Alapítvány megalakításában is részt vállalt, ahol 2016-ig dolgozott kurátorként.

Emellett kutatta a honi légvédelem, a katonai képzések, a tiszt és tiszthelyettes képzés történetét,

ezekben a témákban gyakran publikált. Írásai szakfolyóiratokban és tanulmány kötetekben jelentek meg.

Drága halottunktól a Farkasréti Temetőben 2018. augusztus 23-án vettünk végső búcsút.

Az Egyesület elnöksége

Kalicz Tibor nyugállományú ezredes 1947-2018

Gyászol a híradó katonák közössége. 2018. július 23-án, hetvenegy évesen, váratlanul elhunyt Kalicz Tibor nyugállományú ezredes, a Magyar Honvédség 43. Nagysándor József Híradó Ezred egykori legendás parancsnoka.

Kalicz Tibor nyugállományú ezredes urat a Magyar Honvédség Vezérkari Főnöke a Magyar Honvédség Halottjává nyilvánította.

Szerettei és tisztelői 2018. augusztus 15-én, 11.00 órakor kísérték el utolsó útjára Székesfehérváron, a Béla úti Köztemető vízbemosásos parcellájában. Temetésén a családtagokon kívül jelen voltak a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokság, az MH 43. Nagysándor József Híradó és Vezetéstámogató Ezred képviselői és több százan a volt munkatársak, beosztottak, barátok és tisztelők közül.

Kalicz Tibort 1969-ben avatták tisztté. Hivatását Vácon kezdte meg szakasziparancsnokként. 1971-től 76-ig Leningrádban, a „Bugyonnij” Híradó Akadémia mérnök-parancsnoki szakán szerzett akadémiai végzettséget. Ezt követően Székesfehérvárra, a 43. Önálló Híradó Ezred állományába nevezték ki zászlóaljparancsnoki beosztásba. 1978-ban ezredparancsnok helyettessé nevezték ki. 1985. május 1-jén vette át az ezred parancsnokságát. Az időközben többször is átszervezett, új technikai eszközökkel és szervezeti elemekkel gazdagodott ezred parancsnoki beosztását látta el – egyedülálló módon tizenhat éven át –, 2001.

december 30-áig, amikor szervezeti változás miatt, harminchat év tényleges szolgálattal a háta mögött nyugállományba vonult. A tizenhat év alatt, amíg az ezred parancsnoka volt, munkatársaival a Magyar Néphadsereg, majd a Magyar Honvédség legsokoldalúbb, leghatékonyabb alakulatát építették fel Székesfehérváron.

Nyugállományba vonulása után bekapcsolódott a társadalmi szervezetek munkájába. Alapítója volt a 43-as Baráti Körnek, a Honvéd Nyugállományúak Székesfehérvári Klubja Parancsnoki és Híradó Szekciójának. Tagja volt a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnek. Elnöke a Honvéd Szondi Sport Egyesületnek. Alapító tagja, választmányi tagja, később elnöke, majd tiszteletbeli elnöke a Wathay Ferenc Bajtársi Egyesületnek.

Gyászolják: szerető felesége, három gyermeke, hét unokája, testvére és rokonai.

Kalicz Tibor nyugállományú ezredes úr halálával egy kiváló és példátlanul sikeres tisztet, egy odaadó barátot, egy nagybetűs embert veszítettünk. Barátai, tisztelői, becsülői soha nem felejtik. Példája megmarad.

A legenda folytatódik!

Berdó Gábor Károly

a Wathay Ferenc Bajtársi Egyesület elnöke

Képek az Egyesület életéből

Görgei Artúr (1818 - 1916)

2018. június 7-én Budapesten,
a "GÖRGEI 200"
címmel megrendezett műveltségi vetélkedőn

I. HELYEZETT

HÍRADÓ

csapatának

OKLEVELET

adományoz

1849. május 21.

1849. június 2.

MH Görgei Artúr Vegyvédelmi Információs Központ
központparancsnok

Képek az Egyesület életéből

Impresszum

Puskás Híradó – a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa – készült 160 példányban.
Felelős kiadó: Prof. Dr. Rajnai Zoltán – Szerkesztőség: Prof. Dr. Rajnai Zoltán, Amaczi Viktor, Solti István
Kiadja: Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület – Cím: 1143 Budapest, Stefánia út 34. – Postacím: 1438 Budapest, Pf. 371

A Puskás Híradó valamennyi megjelent lapszáma megtekinthető és letölthető az Egyesület honlapjáról.

Támogatóink:

Puskás Tivadar Híradó
Bajtársainkért Alapítvány

EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKEZELŐ

HOKOSZ

Nemzeti
Együttműködési
Alap

BEOSZ